

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗΣ
ΓΡΑΦΗΣ- ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η χήρα, μετά το περιστατικό με την κατσίκά της, που την είχαν κρύψει οι άντρες του χωριού μέσα στο καφενείο, γυρνά θυμωμένη στο σπίτι της. Όταν ηρεμεί λίγο, κάθεται να γράψει στο ημερολόγιό της: φανταστείτε τις σκέψεις και τα συναισθήματα που εκμυστηρεύεται στο ημερολόγιο εκείνης της ημέρας.

Αγαπημένο μου ημερολόγιο,

Αν είναι δυνατόν αυτό που μου συνέβη σήμερα! Εδώ που έχω την ατυχία να ζω, σ' αυτό το απομονωμένο, κακοτράχαλο χωριό με αυτούς τους ακόμα πιο κακοτράχαλους ανθρώπους. Οι σιχαμένοι, οι άρρωστοι, οι κακόψυχοι, βλέπουν εμένα, μια γυναίκα μόνη στον κόσμο και αντί να με βοηθήσουν, να με στηρίξουν, εκείνοι με καταδιώκουν και με περιγελούν. Το βρήκαν διασκεδαστικό να μου πάρουν την κατσίκά μου και να την κρύψουν μες στο καφενείο, έκαναν, τα κτήνη, πολύ χάζι να βλέπουν την αγωνία, τον πόνο, την αγανάκτησή μου, καθώς έφαχνα απεχνωσμένα την κατσίκά μου. Νόμιζαν ότι έτσι θα έδειχναν, άραγε, τον ανδρισμό τους και πόσο έξυπνοι ήταν; Έκαναν επίδειξη της δύναμής τους; Μαζεμένοι όλοι μες στο καφενείο, μια άγρια συμμορία αρσενικών, τα 'βαλαν με μια γυναίκα, όλη τους η έννοια ήταν να με περιπαίξουν. Γιατί; Γιατί τέτοια σκληρότητα; Νόμιζαν ότι δεν θα' χα το θάρρος να μπω μέσα στο καφενείο, μόνη σ' εκείνη την λυκοφωλιά, αλλά γελάστηκαν! Όρμησα μέσα θυμωμένη, χωρίς φόβο, κι εκείνοι μ' έβλεπαν με το στόμα ανοιχτό! Τους έτρεχαν τα σάλια, καθώς η ματιά τους έπεφτε αδιάντροπα πάνω μου, λες και δεν καταλάβαινα τον χυδαίο τρόπο που με κοιτούσαν. Τον χυδαίο τρόπο που με

κοιτούν κάθε μέρα. Λες και τους ανήκω, λες και είμαι υποχρεωμένη να ανέχομαι τον πόθο τους, λες και δεν έχω δικαίωμα να τους λέω «όχι». Ευτυχώς για μένα, το μαρτύριό μου τελείωσε σύντομα. Ήταν εκεί μες στο καφενείο ένας ξένος, διαφορετικός, ευγενικός, σωστός «κύριος». Όταν τους είδε να με περιπαίζουν, τους άρπαξε απ' τα χέρια την κατσίκια και μου την έδωσε. «Αυτός είναι σωστός άντρας», σκέφτηκα, όχι σαν τους δικούς μας, τους αιμοβόρους, τους βάρβαρους, που σκοτώνουν χωρίς ενδοιασμό, μόνο και μόνο για να την «τιμή» τους. Άραγε, ποια «τιμή» και ποια υπόληψη μπορεί να' χει ένας φόνος;

Ευδοκία Γιαμαίου

.....

Φανταστείτε μια σκηνή με την χήρα και τις υπόλοιπες γυναίκες του χωριού: η όμορφη και περήφανη χήρα περνά μπροστά από την αυλή ενός σπιτιού, στο οποίο βρίσκονται μαζεμένες πολλές γυναίκες του χωριού, διαφορετικής ηλικίας. (δεν έχει σημειωθεί ακόμα η αυτοκτονία του Μαυραντώνη). Γράψτε έναν διάλογο ανάμεσα στις γυναίκες, που να αφορά τον τρόπο που αντιμετωπίζουν την χήρα, τις σκέψεις που κάνουν γι' αυτή, τα συναισθήματα που τους προκαλεί. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε, αν θέλετε, καλύμνικο ιδίωμα.

Απόγευμα, και μετά τις δουλειές της ημέρας οι γυναίκες βγαίνουν στην αλάνα της γειτονιάς κι αρχίζουν να φιλοκουβεντιάζουν και να λένε τα νέα της ημέρας. Άξαφνα, προβάλλει στον δρόμο η πολυσυζητημένη γυναίκα του χωριού, η όμορφη χήρα.

- **Καλοτίνα:** Αρή, Μαρία, βλέπεις πσα έρσεται; Ο ποτζούρας της κόμα ενη νεμαζεύτηκε (ο ποδόχυρός της ακόμα δεν μαζεύτηκε, δηλ. ακόμα γυρνά έξω), ούλη τη μέρα σβουρίζει, ενέχει α νεμαζευτεί. (δεν έχει μαζευτεί ακόμα σπίτι της)
- **Μαρία:** Ενη βόλει (αυτό έλειπε), αρή και πότε την είδε το σπίτι ντης; Αυτή αλλού έχει τον νου ντης, γι' αυτό του' φαε το μάτι του συγχωρεμένου...

- **Φωκαΐνα:** Μααα λάαζε (μα, κοίτα) φέστα (μούρη), καλούπι (σώμα), ντζόλου το ξόνο (διαόλου ξόανο), που λαφάσι πάει και κόφτει τσα η τράβηξε και την ρόμπα πάνω α φαίνονται οι αντίκλες της (και τραβά πάνω την ρόμπα να φαίνονται οι γάμπες της). Άτσα α είχα ένα ραβδί α της παίξω κάμποσες στα καλάμια (αχ και να είχα ένα ραβδί να της ρίξω κάμποσες ξυλιές στα καλάμια), α κάμει ένα μήνα α πορπατήξει (να κάνει ένα μήνα να περπατήσει).
- **Μαρία:** Να, αυτό το μουπλιό που βλέπεις κάνει και την όμορφη, ε μπάει α δει τη φάτσα ντης στο γκατρέφτη! (αυτό το αρπαχτικό που βλέπεις κάνει και την όμορφη, δεν πάει να δει την μούρη της στον καθρέφτη!)
- - **Φωκαΐνα:** Έλα τσε έννοια σου, α σε κουνήσω εγώ καλά (θα σε κανονίσω εγώ καλά), πού θα μου πάεις;

Που να ήξερε η καημένη η χήρα τι την περίμενε. Τι άσχημες εκπλήξεις της επιφυλάσσει η μοίρα και πόσο άδικα θα βρει τον μπελά της. Πόσο τραχικό τέλος την περιμένει από τις κατηγορίες των γυναικών...

Αγγελική Νυστάζου

.....

Ο γέρο Αντρουλάκας και ο Μανόλακας βρίσκονται στο καφενείο του χωριού και κουβεντιάζουν για την όμορφη χήρα, μια μέρα μετά το περιστατικό με την απώλεια της κασίκας της. Φανταστείτε τον μεταξύ τους διάλογο δίνοντας έμφαση στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουν την χήρα, στις σκέψεις και στα συναισθήματα που τους προκαλεί.

Στον καφενέ του χωριού συζητάνε δυο συγχωριανοί για τον κρυμμένο πόθο τους για την χήρα:

-Καλημέρα, Μανόλακα!

-Καλή σου μέρα, γέρο-Αντρουλιό!

- Δεν σε θεωρώ καλά, σα χλωμός να 'σαι, δεν κοιμήθηκες καλά εφές;

- Με ρωτάς αν έκλεισα μάτι όλη την νύχτα; Εψές το βράδυ είδα στον ύπνο μου την χήρα, άρχισα να ιδρώνω, είχα φαντασιώσεις, πανάθεμα το σώμα της-λαμπάδα και τα μάτια της τα αμυγδαλωτά! Αχ, ο καφερός, τι ναι τούτο που 'παθα!

- Εχώ να δεις, ρε Μανολιό, γέρος άνθρωπος και την λιγουρεύομαι σα να 'μαι κανένα κοπέλι! Μα κείνη, ούτε ματιά! Είναι ο διάολος ο ίδιος! Αυτή θα μας ανάψει φωτιές!

- Πες το ψέματα! Του φωτιά να πέσει να την κάψει, την κακούργα! Της πέφτουμε, βλέπεις λίγχι!

Ειρήνη Χαλιπήλια

.....

Φανταστείτε ότι είστε παρών/παρούσα στην σκηνή του λιθοβολισμού της χήρας, ως ξένος-η που τυχαία επισκέφτηκε το χωριό για τις διακοπές του Πάσχα. Αν είχατε το θάρρος να σταθείτε απέναντι στον οργισμένο όχλο, με ποια λόγια θα προσπαθούσατε να τους αποτρέψετε από την βίαιη πράξη τους και να υπερασπιστείτε έτσι την ζωή της χήρας; Γράψτε την ομιλία σας.

«Τιοι είστε εσείς που θέλετε να λιθοβολήσετε αυτήν την ανυπεράσπιστη γυναίκα; Στέκεστε έξω από τον οίκο του θεού και ζητάτε να την σκοτώσετε! Δεν φοβάστε τον θεό; «Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω!» Τιοι είστε εσείς που θα την κρίνετε και θα την καταδικάσετε; Τόσοι άντρες εδώ, και δεν βρίσκεται κανείς να την υπερασπιστεί, κανείς να την βοηθήσει; Θα λερώσετε τα χέρια σας με αίμα αθώου, τις άγιες αυτές μέρες, που γιορτάζουμε την Ανάσταση του Κυρίου; Αυτά λέει η θρησκεία μας; Ο Χριστός δίδαξε την αγάπη και την συγχώρεση. Τι τους θέλετε, λοιπόν, τους μεγάλους σταυρούς, αφού τίποτα δεν ακολουθάτε από τα κηρύγματα του Χριστού; Είστε άξιοι εσείς να λέγεστε χριστιανοί; Ντροπή σας! Αφήστε την γυναίκα ήσυχη και τραβάτε μέσα στην εκκλησιά να ζητήσετε συγχώρεση!»

Νικόλας Σαρούκος

«Σταματήστε, μωρέ, να παριστάνετε τους άντρες, οι άντρες που φοράνε παντελόνια έχουν σεβασμό, δεν τα βάζουν με μια γυναίκα! Αλλά παρασύρεστε κι ακούτε τα «φουστάνια», που σας βάζουν λόγια από την ζήλια τους για την χήρα. Δεν το βλέπετε, μωρέ, ότι την μισούν και θέλουν μόνο το κακό της; Ζηλεύουν την ομορφιά της, ζηλεύουν την ανεξαρτησία της, ζηλεύουν την ελευθερία της και πάνω από όλα ζηλεύουν που εκείνη δεν είναι δούλα κανενός αρσενικού, δεν ανήκει σε κανέναν, παρά μόνο στον εαυτό της! Βάλτε την λογική σας να δουλέψει, γνωρίζετε πως αυτό που πάτε να κάνετε είναι αμαρτία και λάθος, πράξτε το σωστό και το πρόπον! Τόσοι άντρες εναντίον μιας γυναίκας; Σκεφτείτε, αν ήταν η κόρη σας ή η αδελφή σας στην θέση της, θα θέλατε να της συμπεριφέρονταν τόσο σκληρά και απάνθρωπα, τόσο ταπεινωτικά; Πηγαίνετε, μωρέ, στα σπίτια σας, να κάνουμε Ανάσταση, ο θεός ανασταίνεται σήμερα, ο θεός είναι αγάπη, μην το ξεχνάτε!»

Γεωργία Γουρλά

.....

Το ζήτημα των γυναικοκτονιών απασχολεί έντονα και την σημερινή κοινωνία, στην οποία τα δικαιώματα της γυναίκας έχουν πλέον κατοχυρωθεί συνταγματικά, ωστόσο στερεοτυπικές, πατριαρχικές αντιλήψεις εξακολουθούν να υφίστανται, οδηγώντας σε ποικίλες μορφές γυναικείας κακοποίησης. Δημιουργήστε ένα σύντομο video που θα έχει την μορφή ενός «κοινωνικού μηνύματος» (διάρκειας 2-5 λεπτών) με σκοπό να ευαισθητοποιήσει τους δέκτες γύρω από το ζήτημα των γυναικοκτονιών.

Link στο youtube με το ταινιάκι των μαθητών:

<https://www.youtube.com/watch?v=ssYFFLTDa4k&t=2s>

